

Wandelen met Anbo

De Anbo, de bond voor 50+ers, brengt mensen met elkaar in contact, o.a. door samen te wandelen in – of in de omgeving van – Amsterdam. Er wordt 2 à 2,5 uur gewandeld. Vrijwilligers begeleiden de wandeling. Horecastop onderweg. Start- en eindpunt bij het O.V.

Iedereen, ANBO-lid of niet, is welkom om mee te wandelen. Ieder gaat op eigen risico mee.

Meedoen als vrijwilliger? Leuk idee? Bel met Anbo, tel. 624 40 67.

Wijzigingen voorbehouden. Soms verandert de begintijd wel eens wat en soms wordt wel eens een wandeling door de weilanden ingeruild voor het bos, of andersom.

Donderdag 24 juni
Ipendam Hekkenroute Broek in Waterland

Info: Gerard Broersma

Maandag 5 juli
NS wandeling Muiderslot

Info: Lida Rigter

Woensdag 7 juli
Waterland

Info: Martie Woudhuizen

Donderdag 29 juli
Nieuwendam Ransdorp Holysloot Broek in Waterland

Info: Gerard Broersma

Maandag 2 augustus
Castricum- Wijk aan Zee

Info: Lida Rigter

Donderdag 26 augustus
Tuindorp Oostzaan-Zeeburg

Info: Gerard Broersma

Maandag 23 augustus
Flevopark, korte wandeling! (5-6 km)

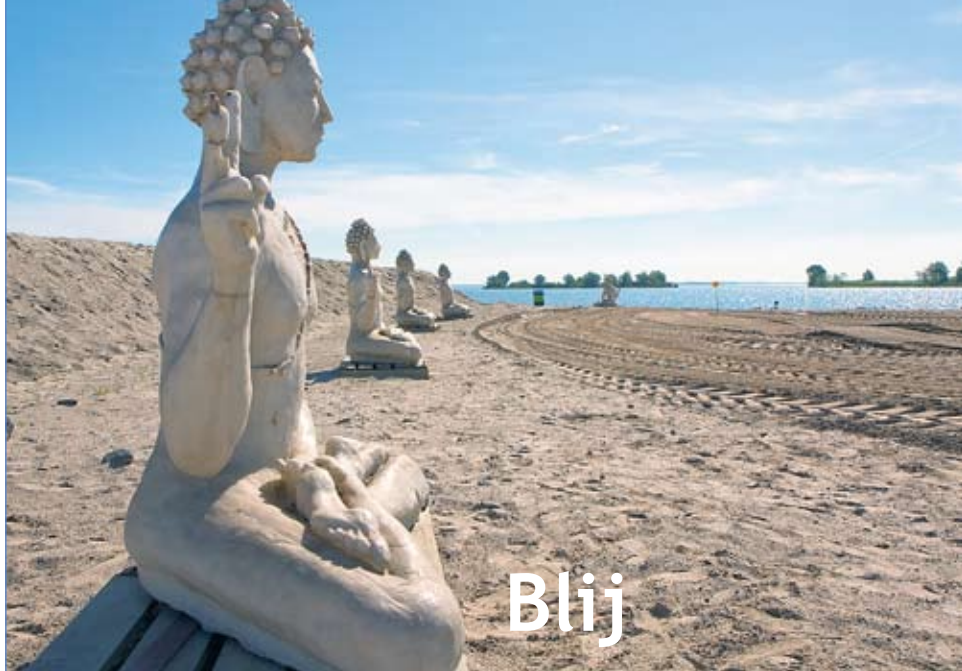
Info: Peter Lemmens

Gerard Broersma, tel. 334 34 46 of
06-16 25 07 73

Peter Lemmens, tel. 4194843

Lida Rigter, tel. 682 05 71

Martie Woudhuizen, tel. 627 35 64 of
06-22 61 41 05

Blij

tekst: Simone Slotboom
foto: Fred Vermorken

Het is Pinksterweekeind. En prachtig weer. Een dagje strand lokt, maar aansluiten in de file naar Zandvoort minder. Het doel is juist om optimaal te ontstressen. Gelukkig is er nog altijd Blijburg.

Het IJburgse stadstrandje is voor de derde keer verplaatst, maar simpel te vinden. Werklui zijn nog volop bezig het paviljoen af te bouwen en te timmeren. Een prachtige rij immense Boeddhabeelden links van de entree zet meteen de juiste sfeer, al is het geklop en gehamer nog verre van Zen. De opening van het strand is officieel pas op vijf juni dus de zon is eigenlijk iets te vroeg. Het strand is evengoed bommetje vol. Met vriendin plof ik neer en onze prepubers sprinten weg om de nieuwe plek te verkennen. Heerlijk zo'n dagje niets.

Vanachter mijn zonnebril kijk ik rond. Links van me staat een appetijtelijke jongeman met zijn onderbroek bijna volledig in zicht boven zijn laaghangende short, geheel volgens de nieuwste mode. Hij flaneert volop met zijn gespierde body en kijkt rond of iedereen hem wel ziet. Naast hem zit een tweede, ook erg fraai exemplaar, rustig zijn drankje te drinken. Rechts van me is een papa in de weer met zijn zoon en een frisbee. Hij ziet eruit of hij zo uit de kalender van Playgirl is gesprongen. Recht voor me liggen vier niet te versmaden heren te relaxen met een flesje bier. Achter hen staat een halfontklede, erg indrukwekkende bouwvakker zich in het zweet te zagen. Op het dak van de strandtent showt een blonde collega druk hamerend zijn ontblote megatorso. Alsof dit nog niet genoeg hormonaal geweld is voor twee arme alleenstaande moeders rent er links en rechts van ons nog meer fraais langzij. Het lijkt wel of er een buslading internationale modellen afgekiept is voor een fotoshoot. Alleen heren welteverstaan, de mooie dames schitteren door afwezigheid.

Voor de zekerheid overleg ik even met mijn strandgenote. Misschien ben ik gewoon toe

Een prachtige rij immense Boeddhabeelden links van de entree zet meteen de juiste sfeer, al is het geklop en gehamer nog verre van Zen.

aan nieuwe contactlenzen of is de wens de vader van de gedachte, maar nee. Ook zij ligt half in shock.

Van ellende sluit ik mijn ogen. De zon streelt mijn lichaam en even voel ik me zalig. Totdat onze lieve zoons in volle vaart aan komen rennen en ik in een zandstorm beland. Van de schrik open ik mijn ogen en ja hoor, ze zijn er allemaal nog, inclusief nieuw gearriveerd spierweefsel. Daar gaat ons geplande rustige dagje uitzakken tussen het plebs. Waar zijn de complete gezinnen inclusief huisraad die het strandje normaal bevolken gebleven?

Nu is de mooie man al een tijdje hot. Mode, verzorgingslijnen inclusief cosmetica, geen vrouwelijk domein is de moderne man meer vreemd. Zelfs haarimplantaten en de cosmetische chirurg moeten kunnen. Sportscholen zitten vol met zichzelf in de spiegel bewonderende mannen. De tijd van uitgezakte kerels met grote uitgelubberde witte onderbroeken met of zonder remsporen lijkt definitief voorbij. Maar worden wij vrouwen daar ook blij van? Zo gestroomlijnd als de heren zijn, zo vorm- en kleurloos steekt de andere sekse erbij af. Typisch gevalletje van pauw op stap met kip. Pronkten mannen vroeger nog met hun wederhelft, tegenwoordig staan de eigen veren centraal.

De meerderheid van de knapperds is dan ook alleen. Zelfs degenen met nageslacht. Dat zijn vast weekendpapa's. Die kom je tegenwoordig overal tegen waar iets leuks te doen valt. Of misschien staat hun vrouw gewoon ouderwets thuis de ramen te zemen terwijl hij al spelend met de kindertjes zijn bi- en triceps toont.

Ik kom er niet uit. Mijn vriendin ook niet. Maar in mijn volwassen H&M bikini met nog altijd niet weggetrainde smulrollen zit ik stiekem toch liever tussen de bierbuiken op Zandvoort.

Van de mooie mannenparade branden we wel even een mentaal kopietje. ◀